

L'ombra del Drac

Un relat de: [Mateu JHayber](#)

Al bell mig de la plaça s'alçava un gran pedestal. Les parets del pedestal estaven cobertes d'un fris preciós, tallat en marbre blanc, que representava en diverses escenes com el Cavaller havia vençut el Drac, la bèstia temible que havia amenaçat amb sotmetre el món, devorant milions de persones arreu del continent. Sobre el pedestal hi havia l'estàtua del Cavaller, alçant l'espasa i llançant un crit de victòria. Ja feia dècades que el Drac havia estat vençut, i uns pocs vells eren els darrers testimonis que quedaven d'aquella època. El mal havia campat pel món, però finalment el mal havia estat derrotat.

La plaça del Cavaller era un punt cèntric, per on circulava força gent durant el dia a dia de la ciutat. La gent humil caminava pels carrers maleint les penúries i les dificultats de la vida al regne, cada cop més empobrit, però passar per la plaça i veure l'estàtua els pujava l'orgull. Un orgull d'aquell passat gloriós que els esperonava a seguir endavant.

La gent benestant no solia fixar-se gaire en l'estàtua quan passaven per la plaça, però sempre l'ensenyaven als visitants de terres llunyanes. Els explicaven la gloriosa història del seu Cavaller i de com havia vençut el malvat Drac. Feien lluir l'escut del Cavaller a tots els carrers i les places de la ciutat.

També el Rei veia perfectament l'estàtua del Cavaller des del balcó del seu palau. Cada any celebrava una gran festa el dia de l'aniversari de la destrucció del Drac. El pedestal s'omplia de flors i es guarnia l'estàtua amb una capa daurada i la bandera del regne. Les autoritats desfilaven pel voltant mentre el públic llançava flors i cantava els himnes que recordaven el sacrifici i la victòria dels que van combatre el Drac.

L'endemà tot tornava a la normalitat. L'eufòria de les multituds havia desaparegut i havia estat reemplaçada per la tranquil·la rutina diària. La plaça tornava a estar neta de les decoracions festives, però mantenia el seu aspecte majestuós.

I allà sobre el seu pedestal, l'estàtua del Cavaller restava immòbil.

Aliena al pas del temps.

Aliena als canvis en la societat.

Aliena a la corrupció del poder i dels ideals.

I aliena als dracs que vingueren més tard.